

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Annotation: Hof Amsterdam 2011-06-09

Kroon, B.B.A. de

Citation

Kroon, B. B. A. de. (2011). Annotation: Hof Amsterdam 2011-06-09. *Ntfr*. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/18163>

Version: Not Applicable (or Unknown)

License: [Leiden University Non-exclusive license](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/18163>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Inspecteur heeft een redelijke schatting gemaakt van de waarde van de nalatenschap

Belastingjaar/tijdvak	2005
Trefwoorden	
Wetsartikelen	SW 1956-art. 20
Auteur	mr.drs. B.B.A. de Kroon LL.M.

Samenvatting

Erfgenenamen hebben de vereiste aangifte successierecht niet gedaan, waarna de inspecteur ambtshalve aanslagen in het recht van successie heeft opgelegd. Volgens erfgenenamen is de nalatenschap € 30.000 waard. De inspecteur schat de waarde daarentegen op € 600.000. Met Rechtbank Haarlem is het hof van oordeel dat bij het bepalen van de waarde van de nalatenschap het gaat om de waarde van de verkrijging op het moment van overlijden van erflater. Dat de onderneming vlak na het overlijden van erflater voor een volgens de erfgenenamen te laag bedrag is verkocht doet daar niet aan af. Bovendien komen boedelkosten die zijn opgekomen na het overlijden niet in mindering op de verkrijging. Het hof is, evenals de rechtbank, van oordeel dat de inspecteur een redelijke schatting heeft gemaakt van de waarde van de nalatenschap.
(Hoger beroep ongegrond.)

Commentaar (mr.drs. B.B.A. de Kroon LL.M.)

Op grond van art. 45, lid 1, SW 1956 stelt de inspecteur de termijn voor het doen van aangifte voor de erfbelasting zodanig vast dat deze niet eerder verstrijkt dan acht maanden na het overlijden. Indien de erfgenenamen geen aangifte doen en niet reageren op de aanmaning tot het alsnog doen van aangifte, dan legt de inspecteur een ambtshalve aanslag op. De ambtshalve aanslag mag niet naar willekeur worden vastgesteld, maar dient te berusten op een redelijke schatting. Daarbij is het bepaalde in art. 21, lid 1, SW 1956 relevant, waarin is geregeld dat het verkregene in aanmerking moet worden genomen naar de waarde welke daaraan op het tijdstip van de verkrijging in het economische verkeer kan worden toegekend.

In de onderhavige casus heeft de inspecteur een ambtshalve aanslag opgelegd met inachtneming van de hiervoor beschreven normen. Het hof is van oordeel dat belanghebbenden niet zijn geslaagd in het bewijs om aan te tonen dat de aanslagen onjuist zijn. Een belangrijk bestanddeel van de nalatenschap is de onderneming. Deze heeft de inspecteur gewaardeerd op € 371.142, terwijl belanghebbenden uiteindelijk een waarde stellen van € 400.000 (going concern). Met de verkoop van de verschillende onderdelen van de onderneming twee weken na overlijden door de executeur-testamentair voor een liquidatiewaarde van € 75.000, mag geen rekening worden gehouden, zeker niet nu deze waarde ook volgens belanghebbenden te laag was. Zij voerden hierover zelfs een procedure tegen de executeur-testamentair.

Deze systematiek is overigens geheel in lijn met het bepaalde in art. 21, lid 1, SW 1956. Er wordt in principe geen rekening gehouden met gebeurtenissen die zich na de verkrijging voordoen. Wanneer bijvoorbeeld een effectenportefeuille krachtens erfrecht wordt verkregen door een erfgenaam en deze portefeuille kort na het overlijden van de erflater sterk in waarde daalt, wordt voor de berekening van de verschuldigde erfbelasting geen

rekening gehouden met deze latere waardedaling. Het moment van de verkrijging is met andere woorden het moment 'waarop de bijl valt' voor de waardering van de verkrijging in het kader van de SW 1956. Indien de erfgenaam in zo'n situatie kan aantonen dat hij ten gevolge van de koersdaling niet meer aan zijn betalingsverplichting kan voldoen, kan soms een betalingsregeling worden getroffen of zelfs kwijtschelding aan de orde zijn. Deze mogelijkheden zijn expliciet onderkend door de staatssecretaris in het kader van de kredietcrisis (Kamerstukken II 2008-2009, 31 704, nr. 24, p. 3/4). Afhankelijk van de persoonlijke financiële situatie van deze erfgenamen kan dit wellicht een doekje voor het bloeden zijn.

